

Tykkinaiset tarinoivat 1/10

julkaistu 7.3.2010

Tunti turpaan ja futsal-iloa!

Ystävänäpäivän 2010 alkajaisiksi Tykkinaiset starttasivat kohti Huittisia ja jo perinteeksi muodostunutta Lähivakuutus-turnausta. Sumuisesta talvisäästä ja lähtöaikataulun perinteisestä pettämisestä huolimatta matka alkoi edellisvuoteen verrattuna aurinkoisissa merkeissä, sillä nyt matkaan starttasi kokonaista kaksi autokuntaa reippaita punapaitoja. Tänä vuonna Tykkinaiset eivät kaatuisi ainakaan vaihtopelaajien puutteeseen. Ei sillä, että vaihtopelaajia nytkään liikaa olisi ollut, mutta tällaiselle nuoruutensa vetreimmät päivät jo ohittaneelle joukkueelle kaksikin vaihtonaista riittänee takaamaan sydänkohtauksen välttämiseen tarvittavat satunnaiset lepo-minuutit.

Matkanteko itsessään sujui tänä vuonna turvallisesti ja niin nopeasti, että Huhkolinnassa koettiin turnauksen alkajaisiksi melkoinen Tykki-ihme – koko joukkue lämmittelemässä 20 minuuttia ennen ensimmäisen pelin alkua. Tykkinaisia perinteisesti vaivavaan hitaaseen lämpiämiseen pelikentällä koetulla ihmeellä ei kuitenkaan ollut mainittavaa vaikutusta.

Kellon osoittaessa 10.25 ja tuomarin puhaltaessa pilliin Tykkinaisten turnauksen alkamisen merkiksi vastaan kentällä asetui ennalta pahaksi vastustajaksi tiedetty Nokia Pyry. Joukkueiden aiemmat mittelöt ovat monesti olleet tasaisia vääntöjä, mutta tänään oli alusta saakka selvää, että tahdin määräisi Pyry. Tykkinaisten peli oli koko ajan jokseenkin sekaisin ja vaikka peli pitkään etenikin maalittomassa tasatilanteessa, joutui maaliin arvottu Nakke venymään pallon tielle huomattavasti vastustajan virkakisartaan useammin. Peli ratkesi lopulta vastustajan terävyyteen kaksinkamppailutilanteissa ja parempaan liikkeeseen. Tykkinaisten seistessä paikallaan odottamassa palloa ja haltuunottojen epäonnistuessa vastustaja pääsi luvattoman usein katkaisemaan Tykkien pelinrakentelun jo alkutekijöihinsä. Erityisen paljon Tykeille päänvaivaa aiheutti vastustajan numero 33, jolla hyvän pelisilmän lisäksi oli niin kova laukaus, että Nakke pelkäksi sormiensa katkeavan, jos laittaa näppinsä vedon eteen. Meidän onneksemme laukaus viuhui useimmiten ohi ja taisi siinä pystyvuokin kerran pari kolistä. Maalinsuulla Nakke otti tyylikkäästi kiinni kaikki torjuttavissa olevat vedot, mutta kenttäpelaajien ollessa täysin kohmeessa, vastustaja onnistui lopulta kahdesti osumaan maalipuiden väliin ja vei pelin nimiinsä 2-0.

Puolen tunnin palautumisen jälkeen Tykkinaiset pääsivät tositoimiin uudemman kerran, eikä vastus edellisestä pelistä ainakaan helpottunut. Vastaan marssi turnauksen ennakkosuosikki Lauttakylän Luja. Hivenen kateellisina vilkuilimme Lujan vaihtopenkkiä, jossa tuntui riittävän nuoria, nopeita ja urheilullisen oloisia naisia vaikka kolmeen tykkijoukkueeseen. Emme antaneet sen kuitenkaan haitata tahtia, vaan päätimme haastaa kotijoukkueen omilla vahvuuksillamme, peräänantamattomuudella ja tinkimättömällä asenteella. Aseet osoittautuivatkin toimiviksi lähes 20 minuutin ajan. Vastustajan vyöryttäessä hyökkäyksen toisensa perään kohti Tykkinaisten maalia ei Tykkien puolustusrintama

tuntunut murtuvan millään. Tykkien maali tuntui olevan kuin noiduttu. Jos ei joku kenttäpelaaja saanut viime hetkellä jalkaa, vatsaa, päätä tai kättä väliin, niin hoiti maaliin passitettu Vippe tilanteen vähintään kulmaksi. Vastustajista oli tilanteen seurauksena havaittavissa lievää turhautumista ainakin valmentajien äänitason ja ohjeistamisen määrän kohoamisesta päätellen. Tykkien raatamisesta huolimatta Lujan hyökkääjän upea yksilösuoritus päästi joukkueen piinasta viitisen minuuttia ennen loppua. Läpiajo vasemmalta reunalta, pari Tykkinaista kahville ja lopuksi upea sijoitus pienestä kulmasta ohi vastaan tulleen tykkivahdin painui vastustamattomasti verkon perukoille. Pian tämän jälkeen Luja teki toisen maalinsa Tykkien kardinaalivirheestä. Vain Suomen jääkiekkjoukkuetta tarkkaan vuosien varrella seuranneet ovat joskus tainneet nähdä kotijoukkueen ylivoimatilanteessa sortuvan vastaavaan vaihtorikkoon. Lujan sivurajapotkun antaja sai kunnian syöttää pallon maaliin edessä odottaville kolmelle lujattarelle yhdenkään Tykin estämättä. Emme tiedä miten he keskenään arpoivat sen, kuka saa nautiskella nappisyötöstä ja pamauttaa vastapallosta verkon tötterölle, mutta maali oli jäätävän hieno. Homma oli sitä myöten selvä.

Pahimpien vastustajien kohtaamisen jälkeen Tykit pääsivät parin tunnin tauolle nauttimaan aamulla hätäisesti kasatuista eväistä ja kanttiniin herkullisista pullavalikoimista. Niitä mutustellessa saatiin monet hyvät naurut ja päästiin ajassa taakse päin aina N.K.O.T.B alkulähteille. Donnien ja kumppaneiden innoittamina ja rentoutuneina päätimme aloittaa uuden nousun Parkunmäen Apassien kustannuksella. Tykkinaisten peli Apasseja vastaan kulkikin paljon aamupäivästä mallikkaammin, sillä tarkka tuomarilinja alkoi jo pysyä muistissa ja ketarat sivurajojen takana potkuja annettaessa. Niinpä vastustajat eivät saaneet enää lahjatilanteita omalla maalilla. Muutenkin jalat alkoivat liikkua tiuhempaan tahtiin ja pallo maltettiin pitää maassa ja omalla joukkueella, minkä ansiosta saimme hätyyteltyä vastustajan maalivahtia muutaman kerran vaarallisesti. Vaikka hutipotkujen

määrä edellisiin peleihin nähden putosi puoleen, huolellisuus ja se kuuluisa viimeinen silaus suorituksista vielä puuttui. Peli kokonaisuudessaan oli tiukkaakin tiukempi, mutta vastustajan ollessa aavistuksen terävämpi tahi onnekaampi viimeistelyssään, matkasi kolme pistettä Parkunmäen suuntaan jälleen 2-0 lukemin.

Neljännessä pelissä asettui vastaan Tykeille vuosien varrella monista harjoitusotteluista tutuksi tullut FC Kangasalan joukkue. Tasoerot joukkueiden välillä ovat pienet, kummatkin joukkueet tuntevat toistensa pelaajat hyvin ja pelit päättyvät usein tasan tai maalin erolla. Tänäkin kuten niin usein muulloinkin Kangasalaa vastaan oli mukava pelata, sillä molemmat joukkueet koostuvat hivenen varttuneemmasta väestöstä, joka pelaa tosissaan muttei vakavissaan. Puolesta välissä ottelua Kangasala onnistui ohittamaan tällä kertaa Katin vartioiman maalin, mutta kauaa ei Tykkinaisten nokka tuhissut, kun Vippe onnistui vasurillaan tuomaan joukkueen tasoihin. Paikkoja maalintekoon Tykkinaisilla oli enemmänkin, mutta joukkuetta tuntui vaivaavan tarve syöttää kaverille vielä parempaan paikkaan jopa selkeistä maalipaikoista. Leppoisaavauhtinen ja tasaväkinen ottelu ratkesi vähän ennen loppuvihellystä Kangasalan naisten eduksi, kun joukkueen maalihai survoi pallon kulmatilanteesta rintakehällä maaliin todella näyttävästi. Tykkinaisten turnaussijoitus oli 2-1 tappion myötä taputeltu.

Jumbosijoituksen varmistumisesta huolimatta viimeiseen otteluun lähdeittiin parantamaan peliä ja hakemaan turnauksen avausvoittoa. Taktiikaksi valittiin vastustajan selkeästi parhaan pelaajan eliminoiminen Kytin toimesta ja hienosti edellisessä pelissä koko kentän läpi toimineen seinäsyöttöpelin hiominen vielä paremmaksi. Vastustaja sai salama-alun ottelulle, kun Tykkinaisten upean syöttökuvion päätteeksi maalia kohden tärytetty laukaus kimposi vastustajan puolustajasta Tykkien omalle puolustusalueelle suoraan vapsilaisen jalkoihin, jolla oli helppo työ laittaa pallo rauhassa sisään. Tykkinaiset eivät tästä kuitenkaan lannistuneet vaan kerta toisensa jälkeen painoivat pelin vastustajan päähän hyvän syöttöpelin ansiosta. Salmiakkin pohjalla Maiju ja Kati katkoivat hienosti, mutta etenkin Mervi ja Tanja hyökkäyspäissä löysivät toisensa kerta toisensa jälkeen kadehdittavan tarkasti. Lopulta yritys muutaman läheltä piti-tilanteen jälkeen tuotti toivotun tuloksen, kun Vippe maalivahdin käden kautta täryytti tasoituksen. Tykkien ilo jäi kuitenkin lyhytaikaiseksi, sillä pian tämän jälkeen

vastustajan syömähämähämas pääsi Kytin vaihdossa ollessa tuikkaamaan pallon kahden puolustajan välistä maaliin. Tykkien raivokkaasta tasotusyrityksestä huolimatta peli päättyi FC Vapsille 2-1, mikä nosti heidät sarjataulukossa kolmannelle tilalle.

Kotimatkalta ei kuitenkaan tarvinnut suunnata pää painuksissa, sillä olimme onnistuneet parantamaan otteitamme peliä pelittä. Suihkun kautta suuntasimme lopuksi palkintojen jakoon, mikä taas kerran päättyi siihen, että järjestävän seuran tyttärille ripustettiin kultamitalit kaulaan. Huonoille emme todellakaan kahdella maalilla hävinneet, sillä hopeiset lätkät annettiin Nokian Pyrylle, joka ei koko turnauksessa hävinnyt yhtään ottelua. Koko Tykkijoukkue tsemppasi hienosti ja paransi niin ihailtavasti otteitaan turnauksen edetessä, että ansaitsee siitä hyvästä selkään taputukset, mutta palkintokaappiin täytettyä vastustajien äänen perusteella sai mukaansa aina niin kannustava, rehti ja yritteliäs Tanja.

Huomenna tai viimeistään ylihuomenna on edessä turnauksen pahin ottelu, nimittäin pääseekö Tykkinaisen sängystä ylös vai käskeekö työnantaja jälleen kerran sairausloman seurauksena vaihtamaan lajia. Olohan Tykkinaisella on turnauksen jäljiltä aina kuin pesäpallomailalla nuijitulla, mutta, jos kysytte kannattiko, vastaamme EHDOTTOMASTI!

Kiitämme: Kanttiinin hyvää tarjontaa ja nuorta toimitsijapoikaa.

Moitimme: Epätasaista tuomarilinjaa, jossa keskityttiin viilaamaan pilkkua sivurajalla, mutta maalitheitot ja sivurajapotkut tuomittiin randomilla. Tosin tässäkin suhteessa kaikki oli niin tasa-puolista, ettei se kai loppupeleissä ketään haitannut;

Motto: - Tulittekko tänne voittamaan? – Ei, me tultiin vaan.

Mitä tästä opimme: Että ei kannata yrittää viedä täysinäistä Caipiroska-drinkkiä käsilaukussa baarista kotiin.

Miten tästä eteenpäin: Lisää väkeä reeneihin, niin alkaa pallo pysyä jalassa.

Vinkki: Tanjan miehen on syytä hankkia mielitettyään varten kotiin palkintokaappi, sillä neiti näyttää keräävän palkintoja siihen malliin, että kohta ei enää olkkarin kirjahylly riitä.

OHO: Turnauksessa soitettiin maalilaulu aina, kun joukkue teki maalin, paitsi Tykkinaisille. Liekö toimitsijat olleet niin yllättyneitä Tykkinaisten maalatessa, että eivät ehtineet ajoissa reagoida;)

Teksti: Virpi Jern
Kuvat: Lauttakylän Luja

